

FÖRORD

Lukas Moodysson var ung, 17 år, när han debuterade med "Det spelar ingen roll var blixterna slår ner" (W&W 1987). Ändå finns det en ännu yngre Lukas Moodysson. Han möter oss i dikter som varit publicerade i tidskrifter och ibland skickats med i brev till olika adressater. En intensiv brevväxling utspelade sig framförallt under åren 1985-87 mellan Lukas och oss som givit ut denna utgåva med hans tidiga dikter (säkert också med en rad andra människor). Vi har inget intresse, ingen ambition, av att "hänga ut" Lukas eller visa upp något alltför privat från de här åren; men vi tycker ändå materialet är så väsentligt att det är värt att nå ut till en större krets.

Det är lätt, kanske alltför lätt, att dra paralleller till Arthur Rimbaud eller andra som tidigt lämnat litteraturen efter att redan som unga ha hunnit säga väldigt mycket. Likheterna finns, men ska inte överdrivas. Lukas är visserligen i dag mest känd som filmskapare men har inte offentligt deklarerat att han lämnat poesin. Då och då har det kommit nya samlingar, även under oo-talet. Samtidigt var han så färdig redan som tonårig poet; det finns en stor självklarhet och djärvhet i hans tidiga dikter som på sätt och vis inte kan överträffas. Vi hoppas att den här samlingen med dikter och brevcitat från de första åren, Lukas strax innan och efter debuten, ska förmedla lite av den entusiasm vi känner inför hans skapande från den här tiden. Känslan han ingav oss av att man kunde förändra den svenska litteraturen.

Stockholm (oktober 2013)
Andreas Björsten

"Manifest, Spao Spassiba, juni 1985"

...

om man utgår från att poesin besitter all den magi vår civilisation
förlorat/förkastat, måste det gå att tala till mannen på gatan.

han som springer. han som dömts till glömska.

han som tvättats ren på magi.

det måste gå...

om vi aldrig slutar vänta på vindens svar. om vi aldrig sänker rösten

...

HÅLL ORDNING PÅ ORDNINGEN!

SPARKA OMKRING STENARNA PÅ VÄGEN!

Spao Spassiba publicerar bidrag från alla håll!!!

(Kommentar: Manifestet för poesitidskriften Spao Spassiba publicerades i Den Blinde Argus nr 3 (1985) och var undertecknat av Spao-Moodysson och Spassiba-Mellqvist. Spao Spassiba kom ut i två nummer, ett tredje producerades också men utkom i Den Blinde Argus regi, som nr 10 (1987). I ett slutord skrev Lukas; "Inget gravöl - Inget gravtal. /.../ Spao Spassibas redaktion bestod av Lukas Moodysson och Anders Mellqvist och var stationerad till det charmerande samhället Åkarp. Mellqvist går numera in för sin karriär som ishockeyspelare och tränare regelbundet. Moodysson har lagt sig till med divalater och flyttat från Åkarp. Mellqvist kallas ELVIS och Moodysson kallas KING OF ROCK'N'ROLL. Trots att de inte alls vill.

Det är min bestämda uppfattning att Spao Spassiba var en bra tidning.

Vila i frid!

- En trogen prenumerant, icke-troende. rökfri. lejonämjare")

BORN TO RUN

Jag ger allt jag har,
varken mer eller mindre
jag ger mina skor
mina magneter,
en sömn i svart
& det där som ingen vet
jag ser drogerna komma i dopklänning
utanför fönstret
ser dammtussarna slicka
muskler till lera
jo, jag älskar dej

en lång besk månad
av bleka stenar
& såriga kärleksaffärer
jag vet att det bara finns ett sätt
& jag ger allt jag har
jag ger en kam att kamma
asfalten med

rädda mej
rädda mej varje morgon
vänder ryggen till någon
jag dansar en natt
som gått sönder

född
född att offra mej
i upploppets ränna
född att leta extaser
född att ge allt jag har

*

verktyg att bryta upp kraniet med
jazz-svarta gator
vattenpölna glöder

*

hon stannar aldrig
vid rött ljus
"jag tycker om
att leka krig"
alla hennes
vapen

*

Om Döden & Hjältarna!
& Göring sväljer sin sista gifttablett
för att undkomma Döden
som taktfast tickar
från den gulnade huden
under stumma glastäcken
det här är en sång
om söndersmekta murar
& judars skrik in i kameran
armar av svävande siden
mellan dej & mej
på löpsedlarna
i ghattots vinterträdgårdar
rakar Vilda Västern Hjältar
sina huvuden för att aldrig mer,
aldrig mer,
glömma fångarnas pulserande blickar
sekunden innan gasen tog över
ut ur hissen
bärs en tom liksvepning
& en doktorsavhandling
om Dödens utveckling
från forntid till nutid
”segraren är alltid domare,
den besegrade anklagad”
den här dagen ger maskinerna oss
ett brännsår på varje hårstrå
just den här dagen
börjar vi sjunga sången
om söndersmekta murar
& Görings sista gifttablett
just den här dagen
börjar vi väva
armar av svävande siden
mellan dej & mej